

Cuprins

Mulțumiri	7
1. Și am trăit fericiți până la adinci bătrâneți	9
2. Atenție la meduze	31
3. Nenorocireeee!	65
4. Convingere.....	105
5. Mr. Darcy, Mr. Darcy	129
6. La muncă în Italia	149
7. Celibatoizi nestatornici	163
8. Vai de capul meu!	181
9. Iadul social.....	211
10. Marte și Venus la gheana de gunoi.....	235
11. Vacanță în Thailanda.....	261
12. Ciudate vremuri.....	297
13. Vai și-amar!.....	319
14. La bine și la rău?.....	343
15. Prea multă veselie de Crăciun.....	357

HELEN
FIELDING

Bridget Jones:
La limita rațiunii

Traducere și note de Dora Fejer

POLIROM
2016

Prînz. Slavă lui Dumnezeu, lui Mr. Darcy și tuturor îngerilor din cer. Am aflat că mai e un avion peste o oră și patruzeci de minute. Tocmai am sunat-o pe agenta lui, care a zis că nu e nici o problemă, că o să-i comunice să se întâlnească cu mine două ore mai târziu. O, ce bine, pot să fac și ceva cumpărături în aeroport.

1 p.m. Îmi place f. mult rochița-de-șifon-cu-floricele, la modă primăvara asta, dar cred că nu ar trebui să le croiască așa fel încît să nu-ți acopere curul. Îmi place la nebunie zona comercială din aeroport. Arhitecți vestiți, precum Sir Richard Rogers și Terence Conran, sînt de părere că aeroporturile s-au transformat în niște urlașe magazine universale, dar asta mie mi se pare o idee bună. Poate o să abordez tema asta la următorul interviu cu Sir Richard însuși, sau chiar cu Bill Clinton. Cred că o să probez perechea asta de bikini.

1:30 p.m. Așa. O să pun scrisorile astea la poștă și îmi cumpăr alte cîteva nimicuri necesare, după care o pornesc spre terminal.

1:31 p.m. Tocmai s-a auzit anunțul: „Pasagera Jones, ultimul pasager pentru zborul BA175 în direcția Roma, să se prezinte de urgență la terminalul 12, unde este așteptată pentru ca avionul să decoleze”.

~ MARTI, 22 APRILIE

Cincizeci și opt de kilograme și nouă grame, unități de alcool: 2, țigări: 22, telefoane de la băgăciosul Michael de la Independent ca să afle „cum mai merg lucrurile”: vreo 30, număr de dați ascultat caseta cu interviul: 17, cuvinte puse pe hirtie: 0.

9 a.m. Înapoi în apartamentul meu din Londra după călătoria în paradis. Așa, acum mă apuc să transcriu interviul. Vedeti voi, e de-a dreptul uimitor cum, dacă te concentrezi asupra carierei și a muncii, te sustragi cu totul gîndurilor triste de ordin sentimental. Totul a

fost absolut fantastic. Taxiul m-a lăsat în piața aceea din Roma și am crezut că o să leșin: era fabuloasă – un soare auriu și piața uriașă, masivă, plină de ruine înalte, și în mijlocul acestora toate, Mr.... Ooo, sună telefonul.

Era Michael de la *Independent*.

— Ei, l-ai făcut?

— Da, am zis eu pe un ton cam indecis.

— Și ți-ai adus aminte să iei cu tine reportofonul, nu walkmanul tău Sony, da?

Ei, asta-i bună. Nu știu ce i-o fi spus Tom despre mine, dar ceva din tonul interlocutorului îmi dădea de înțeles că nu era ceva foarte cuviincios.

— Ai timp la dispoziție până la ora patru. Așa că dă-i bătaie.

Fleoșc. Am timp berechet. O să retrăiesc un pic ziua minunată de ieri. Mmm. Arăta exact ca Mr. Darcy din film: subțirel și plin de patimă potolită. Și m-a plimbat de jur-împrejurul unei biserici cu nu știu ce gaură în ea, și într-un mormînt de-al lui Adrian, sau așa ceva, și la o statuie a lui Moise, și a avut mare grijă să nu mă calce mașinile, și vorbea cu toată lumea italianește. Mmm.

Prinz. Dimineața de azi nu a decurs tocmai bine, dar am și eu, firește, nevoie de ceva vreme ca să absorb toate cele petrecute și să-mi discut impresiile cu cei apropiați, așa că, probabil, până la urmă această dimineață a fost foarte productivă.

2 p.m. Iar sună telefonul. Ce vreți, așa se întâmplă cînd ești ziarist de mare succes, telefonul sună fără încetare.

Iar era afurisitul și bătăciosul de Michael.

— Cum merge treaba?

Auzi obrăznicie. Nici măcar nu era ora limită, asta avea să fie abia la 4 p.m., ceea ce înseamnă, bine-înțeles, sfîrșitul zilei de muncă. De fapt, chiar îmi place ce am înregistrat. Am reușit să încep totul cu întrebări lejere, înainte de a da drumul întrebărilor serioase pe care mi le dictase Tom în seara din ajun și pe care mi le notasem cu osîrdie, în pofida faptului

că eram ofensată de chestia asta. De fapt, cred că l-a impresionat direcția urmată de întrebările mele.

2:30 p.m. O să beau repede o cafea și o să fumez o țigară.

3 p.m. Aș face bine să mai ascult o dată caseta.

Stai așa! O sun repede pe Shaz și îi pun și ei să asculte ultima parte.

Auuuu! Auuuu! E 3:30 și nici nu m-am apucat. Dar nu trebuie să intru în panică. Nu se întorc ei din pauza de prinz așa repede, și când se întorc or să fie beți ca... mă rog, ca niște ziarști. Să le vezi mutrele când or să-mi citească interviul.

Cum să încep? Firește, interviul trebuie să cuprindă impresiile mele despre Mr. Darcy, inspirat impletite cu toate chestiile despre noul film, *Fever Pitch*, despre proiectele lui teatrale etc. Probabil o să-mi dea de făcut câte un interviu în fiecare săptămână: Bridget Jones – Profilul unei celebrități. Jones față în față cu Darcy. Jones față în față cu Blair. Jones față în față cu Marcos. Numai că Marcos e mort.

4 p.m. Cum pot crea ceva dacă afurisitul de Michael mă tot sună ca să-mi spună ce trebuie să bag și ce trebuie să scot din interviu? Brrr. Dacă iar e el la telefon... Nici urmă de respect pentru ziarști în redacția aia a lui. Nici urmă.

5:15 p.m. Bla-bla-bla. LUCREZ, LUCREZ, LUCREZ, am zis eu. Asta i-a închis pliscul.

6 p.m. Bun, totul e O.K. Toți ziarștii de mare clasă au uneori probleme cu ora de predare.

7 p.m. Of, futu-i pizda mă-sii, a mă-sii și iar a mă-sii.

~ MIERCURI, 23 APRILIE

Cincizeci și opt de kilograme și cincizeci și patru de grame (se pare că m-am împotmolit într-o mlaștină de

osinză), telefoane de felicitări de la prieteni, rude și colegi pentru interviul cu Colin Firth: 0, telefoane de felicitări de la angajații ziarului Independent pentru interviul cu Colin Firth: 0, telefoane de felicitare de la Colin Firth pentru interviul cu Colin Firth: 0 (ceea ce e cu siguranță ciudat, nu?).

8 a.m. Articolul apare astăzi. A fost făcut cam în grabă, dar probabil că nu a ieșit tocmai rău. Poate că o să fie chiar bun. Aș vrea să vină odată ziarul ăsta.

8:10 a.m. Ziarul tot nu a venit.

8:20 a.m. Urraaa! A venit ziarul. *Independent* a ignorat cu desăvârșire tot ce am scris eu. Îmi dau seama că am cam întârziat cu predarea materialului, dar e intolerabil. Iată ce s-a publicat:

Dificultăți tehnice insurmontabile au făcut ca interviul lui Bridget Jones cu Colin Firth să fie publicat în transcriere directă după caseta înregistrată.

BJ: Așa. O să încep interviul acum.

CF (Pe un ton ușor isteric): Bine, bine.

(Pauză foarte lungă)

BJ: Care este culoarea ta preferată?

CF: Poftim?

BJ: Care este culoarea ta preferată?

CF: Albastru.

(Pauză lungă)

BJ: Care este budinca ta preferată?

CF: Ăăă. Crème brûlée.

BJ: Știi filmul *Fever Pitch* al lui Nick Hornby?

CF: Îl știu, da.

BJ (Pauză. Foșnet de hirtii): Și... ăăă (iar foșnet de hirtii) Și consideri că romanul *Fever Pitch* a creat germenii unui stil confesional?

CF: Poftim?

BJ: A. Creat. Germenii. Unui. Stil. Confesional.

CF: *Germenii* unui stil confesional?

BJ: Da.

CF: Păi, cu siguranță, stilul lui Nick Hornby a fost imitat de mulți și cred că este un ăă... stil foarte atrăgător, fie că i-au fost *creați germenii* sau nu.

BJ: Știi filmul BBC *Mîndrie și prejudecată*?

CF: Îl știu, da.

BJ: Scena în care a trebuit să sari în lac?

CF: Da.

BJ: Cînd a trebuit trasă o dublă, a fost nevoie să-ți scoți cămașa udă și să îmbraci alta uscată?

CF: Da... probabil că a fost nevoie, de bună seamă. *Scusi. Ha vinto. È troppo forte. Sì, grazie.*

BJ (*respirînd anevoios*): Cîte duble a trebuit să faci pentru săritura în lac?

CF (*Tuse*): Păi, imaginile de sub apă au fost realizate într-un bazin din studiourile Ealing.

BJ: O, nu.

CF: Mă tem că da. *Momentul*, ăăă... aerian – care a fost *extrem* de scurt – a fost realizat de un cascador.

BJ: Dar semăna cu Mr. Darcy.

CF: Asta pentru că avea niște favoriți lipiți pe față și o haină de-a lui Mr. Darcy peste costumul de scafandru, ceea ce l-a făcut să semene cu Elvis în ultima lui apariție scenică. A avut voie să filmeze secvența o singură dată, așa stipula contractul cu firma de asigurări, și pe urmă l-au controlat medical șase săptămîni la rînd. Toate celelalte secvențe în cămașă udă au fost filmate cu mine.

BJ: Și trebuiau să tot ude cămașa?

CF: Da. O stropeau cu apă. O stropeau cu apă și pe urmă...

BJ: Folosind ce?

CF: Poftim?

BJ: Folosind ce?

CF: Un pulverizator. Dar n-ar trebui să stăm de vorbă despre...

BJ: Ba da, dar ce voiam să știu este dacă a trebuit să-ți scoți cămașa și... să-ți pui alta?

CF: Da.

BJ: Ca să te uzi la loc?

CF: Da.

BJ (*Pauză*): Știi filmul *Fever Pitch*?

CF: Da.

BJ: Care consideri că sînt principalele deosebiri și asemănări dintre personajul Paul din *Fever Pitch* și...

CF: Și cine?

BJ (ton ștregăresc): Mr. Darcy.

CF: Nimeni nu mi-a pus întrebarea asta pînă acum.

BJ: Chiar nimeni?

CF: Chiar nimeni. Cred că diferența principală constă în faptul că...

BJ: Vrei să spui că răspunsul este prea la îndemină?

CF: Nu. Vreau să spun că nimeni nu mi-a pus întrebarea asta pînă acum.

BJ: Cum, nu te întreabă lumea tot timpul chestia asta?

CF: Nu, deloc, te asigur.

BJ: Deci, e o...

CF: O întrebare absolut inedită, nou-nouță, da.

BJ: Ce bine!

CF: Să continuăm?

BJ: Da.

CF: Mr. Darcy nu este suporter al echipei de fotbal Arsenal.

BJ: Nu este.

CF: Nu este profesor.

BJ: Nu este.

CF: A trăit cu aproape două sute de ani în urmă.

BJ: Așa este.

CF: Lui Paul din *Fever Pitch* îi place să se afle în mulțime, la meciurile de fotbal.

BJ: Așa este.

CF: În timp ce lui Mr. Darcy îi repugnă să se afle pînă și la o petrecere dansantă. Și acum, am putea vorbi și despre ceva care nu are legătură cu Mr. Darcy?

BJ: Da.

(*Pauză. Foșnet de hîrtii*)

BJ: Tu și iubita ta mai sînteți împreună?

CF: Da.

BJ: Oh.

(*Pauză lungă*)

CF: Te simți bine?

BJ (aproape imperceptibil): Crezi că scurt-metrajele britanice reprezintă un pas înainte?